

Skatteministeriet

21. maj 2021
J.nr. 2021 - 3991

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 474 af 26. april 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL) og Mona Juul (KF).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Hvis udlændinge i f.eks. USA gerne vil investere i Vestas-aktier i Danmark, så vil ministerens forslag medføre, at de fremover skal finde en amerikansk bank, der kan finde ud af at kontakte den danske Skatteforvaltning på den anden side af jordkloden for på forhånd at få udstedt et særligt dansk skatte-ID-nummer. Derudover skal de finde ud af at bruge dette særlige danske skatte-ID-nummer til at kommunikere med den danske Skatteforvaltning igennem en kæde af banker. Hvis udlændinge ikke kan finde en bank i USA, der kender og kan håndtere regeringens særlige danske regler, så vil denne udlænding skulle betale 27 pct. i udbytteskat i Danmark, og altså få mindre ud af deres investering, end de har krav på. Hvorfor tror ministeren ikke, at det vil skræmme udenlandske investorer væk? Og hvis ministeren ikke tror, at regeringens nye særlige danske model vil skræmme udenlandske investorer væk, selvom de kræver en helt ny indsats fra investorernes side, hvordan kan ministeren så mene, at det vil skræmme udenlandske investorer væk, hvis vi i stedet bruger det nye Aktionærrettighedsdirektiv II til helt automatisk at indhente oplysninger om de virkelige aktionærer?

Svar

Udgangspunktet for den præsenterede nettoindeholdelsesmodel er, at udenlandske aktionærer skal være registreret hos den danske skatteforvaltning med en række relevante oplysninger. Dette vil give mulighed for, at der allerede ved udbetalingen af udbyttet vil blive opkrævet udbytteskat med den korrekte skattesats. Det er vurderingen, at dette vil kunne være en god løsning for udenlandske aktionærer i sammenligning med, at der i stedet som i dag indeholdes udbytteskat med 27 pct., og hvor der efterfølgende vil skulle indsendes anmodning om refusion til de danske skattemyndigheder.

Der indgår dog en refusionsmulighed i den præsenterede model. Begrundelsen er, at der i realiteternes verden kan forekomme situationer, hvor der skal eller bør være mulighed for refusion af for meget indeholdt udbytteskat. Selv om ansøgning om refusion som udgangspunkt kræver, at aktionæren først er blevet registreret – på samme måde som ved nettoindeholdelse – og at refusionsanmodningen er afleveret via en bank, så vil den amerikanske investor i den beskrevne situation ikke være afskåret fra at opnå den korrekte udbyttebeskatning. I dag kræver det fx også som nævnt en indsats at få refunderet udbytteskat, og udenlandske aktionærer investerer heldigvis fortsat i danske selskaber. Derudover kan håndtering af danske udbytteprocesser blive et konkurrenceparameter for bankerne.

Der kan i øvrigt henvises til *svaret på SAU alm. del. – spm. 465*, *svaret på SAU alm. del. – spm. 467* og *svaret på SAU alm. del. – spm. 472*.